

Amandman 124**Norbert Lins**

u ime Odbora za poljoprivredu i ruralni razvoj

Izvješće**A9-0101/2020****Elsi Katainen**

Prijelazne odredbe za potporu iz Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) i Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) u godini 2021.

(COM(2019)0581 – C9-0162/2019 – 2019/0254(COD))

Nacrt zakonodavne rezolucije**Stavak 1.a (novi)***Nacrt zakonodavne rezolucije**Izmjena*

*1.a. odobrava svoje izjave priložene ovoj
Rezoluciji;*

Or. en

Radi obavijesti, tekst izjava je sljedeći:

**Izjava Europskog parlamenta o prijelaznim aranžmanima ZPP-a i
višegodišnjem finansijskom okviru**

Pričuva za krizne situacije

Od uspostave 2014. pričuva za krize u poljoprivrednom sektoru nikad nije aktivirana zbog mehanizma finansijske discipline predviđenog člankom 25. Uredbe (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća, prema kojem se sredstva za tu pričuvu na početku svake godine mobiliziraju iz ukupnog iznosa izravnih plaćanja. Neiskorištena sredstva vraćaju se u izravna plaćanja na kraju godine. Stoga pričuva nikad nije iskorištena kako bi se izbjeglo uskraćivanje sredstava poljoprivrednicima.

S obzirom na to da je njezina svrha pomoći poljoprivrednicima suočenima s nestabilnošću cijena ili tržišta, činjenica da pričuva nikad nije aktivirana dokaz je ograničenja njezine finansijske strukture i funkcioniranja. Znatni poremećaji na tržištu kao posljedica sve učestalijih nepovoljnih ekonomskih, klimatskih i zdravstvenih uvjeta ukazuju na hitnu potrebu za potpuno funkcionalnom pričuvom za krizne situacije, koja se može aktivirati i staviti na raspolaganje kako bi se reagiralo na učinkovit način.

Europski parlament ističe da bi u cijelosti financirana pričuva za krizne situacije, koja je isprva trebala iznositi 400 milijuna EUR povrh proračuna EFJP-a i EPFRR-a, te je kumulativna, što znači da se neiskorištena sredstva prenose i dodaju u narednu godinu tijekom programskog razdoblja, efikasnije funkcionirala i imala bolji učinak u pružanju pravodobne pomoći u kriznim situacijama i financiranju ciljanih mjera za pogodene sektore.

POSEI i otoci u Egejskom moru

Najudaljenije regije, kako je navedeno u članku 349. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, zbog svojeg zemljopisnog položaja, osobito udaljenosti, izoliranosti, male površine, nepovoljne topografije i klime, suočavaju se s posebnim socioekonomskim problemima povezanimi s opskrbom hranom i poljoprivrednim proizvodima bitnima za potrošnju ili poljoprivrednu proizvodnju. U Uredbi (EU) br. 228/2013 Europskog parlamenta i Vijeća utvrđene su posebne mjere u poljoprivrednom sektoru za otklanjanje poteškoća uzrokovanih tom posebnom situacijom, na temelju tog članka Ugovora. Nadalje, posebnim mjerama za poljoprivredu u korist manjih egejskih otoka iz Uredbe (EU) br. 229/2013 također se rješavaju isti problemi no na drugoj geografskoj lokaciji.

Važnost posebnih mjera i prilika u tim regijama i otocima opravdava razinu posebne potpore koja je ključna za uspješnu provedbu tih mjera. Stoga, uzimajući u obzir obveze koje je Komisija prethodno javno preuzeila u pogledu tih regija i otoka, Europski parlament poziva na neometan nastavak vrlo uspješnih programa koji se provode na temelju tih dviju uredbi te na održavanje barem trenutačne razine potpore tim regijama i otocima. Na taj bi način Unija pokazala svoju solidarnost i predanost onim regijama i otocima koji su u posebno nepovoljnem položaju.

Izjava Europskog parlamenta o sektorskim organizacijama u najudaljenijim regijama

Njihova mala veličina i izoliranost čini lokalna tržišta u najudaljenijim regijama posebno osjetljivima na fluktuacije cijena povezane s uvoznim tokovima iz ostatka Unije ili iz trećih zemalja. Člankom 349. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) uvažavaju se posebne potrebe najudaljenijih regija i utvrđuju se temelji za zakonodavni okvir koji će im pomoći u nošenju s njihovim pojedinačnim situacijama. To se pitanje razrađuje u Uredbi (EU) br. 228/2013 Europskog parlamenta i Vijeća, koju mijenja ova Uredba. Konkretno, s obzirom na to da je upotreba sektorskih organizacija pokazala potencijal za zadovoljavanje posebnih potreba sektora poljoprivredne proizvodnje u najudaljenijim regijama, fleksibilnost u provedbi relevantnih odredbi Uredbe (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u tim regijama već bi trebala biti dopuštena kako bi se u potpunosti iskoristila sredstva koja su tim regijama dodijeljena ovom Uredbom.

Stoga bi sektorske organizacije koje su priznate u skladu s člankom 157. Uredbe (EU) br. 1308/2013 i smatraju se reprezentativnima trebale imati mogućnost poduzimanja potrebnih kolektivnih mjera kako bi osigurale da lokalna proizvodnja ostane konkurentna na dotičnim lokalnim tržištima i održiva.

U tu svrhu, neovisno o člancima 28., 29. i 110. UFEU-a i članku 165. Uredbe (EU) br. 1308/2013 i ne dovodeći u pitanje članak 164. Uredbe (EU) br. 1308/2013 i na temelju članka 349. UFEU-a kako ga tumači Sud Europske unije u svojoj presudi u spojenim predmetima od C-132/14 do C-136/14, Europski parlament naglašava važnost toga da se prouče svi prikladni instrumenti kako bi se dotičnim državama članicama omogućilo da, u kontekstu proširenih sektorskih sporazuma i nakon savjetovanja s dotičnim dionicima, obvežu pojedine subjekte ili skupine gospodarskih subjekata koji nisu članovi dotične sektorske organizacije, ali koji

djeluju na dotičnom lokalnom tržištu, neovisno o njihovom podrijetlu, da toj organizaciji plate sve ili dio finansijskih doprinosa koje plaćaju njezini članovi, pa čak i u slučajevima kada se prihodom od tih doprinosa financiraju mjere za održavanje samo lokalne proizvodnje ili kada se prilozi prikupljaju u drugoj fazi procesa u kojem se proizvodi stavlja na tržište.